

[Undervisningsministeren.]

dette Moment kan dog umuligt omstøde denne Plan, hvis den ellers er god. For det første er disse 1 300 Børn et meget ringe Antal af de københavnske Kommuneskolebørn, og for det andet kan de foreløbig blive ved at spille Bold derude; denne Sag gennemføres jo ikke i Aar, bliver heller neppe ført ud i Livet næste Aar, og imidlertid bliver det hele i den nuværende Orden. Museumsinspektør Orlik beder ganske vist — det gør Museumsmyndighederne i det hele taget — om at fremskynde Sagen saa meget som muligt. Som jeg sagde før: Halvdelen af Tiden for Lejemaalet i Bredgade er udløbet, Frilandsmuseet ligger hen i en ganske forsømt Tilstand, der trænges i Virkeligheden til noget; man haaber paa, at det hele kunde være i Orden til 1935, da Bernhard Olsens Initiativ til Folkemuseumssagen holder 50 Aars Jubilæum. Det vilde være meget ønskeligt. Foreløbig kan de imidlertid blive ved at spille Bold derude om Sommeren; men i øvrigt kunde der vel nok skaffes dem en anden Boldplads. Nedrives Baadsmannsstrædes Kaserne, vil der udmærket kunne skabes en Boldplads der. Endelig er det aldeles ikke udelukket, tværtimod, at der kan reserveres en Boldplads paa Arsenaløen, der er saa rigelig og udmærket Plads, hvilket man kan se af den Skitse, der ligger her, hvorefter der er et ret stort Haveparti. Desuden kan man inddrage noget mere af Arsenaløen, end vi foreløbig har tænkt os; der er rigelig Plads til Boldplads, saa det er efter min Mening ganske hen i Vejret at fremdrage det som Kritik.

Det er de to Indvendinger, jeg har set: at Arsenaløen bør forbeholdes til Industribrug, og at Børnene skal kunne vedblive at spille Bold derude. Ingen af disse Indvendinger har efter min Mening nogen som helst Betydning. De er fremsat for tidligt; for havde de Herrer Kritikere ventet, til Lovforslag med Begrundelse fra Ministeriet forelaa, vilde de i Virkeligheden ikke have fremsat den Kritik. Det tror jeg da ikke. Ja, der er nogle, der altid kritiserer; dem kan man naturligvis ikke afholde fra at blive ved dermed. Der er i det hele taget her i Landet en Tilbøjelighed til mere at kritisere andres Forslag ihjel end i Fællesskab at bygge op. Det er i Regelen saaledes, at naar der fremkommer et eller andet, der kan være gode Grunde for, vil der altid være et Utal af Kritikere, som hver vil møde med sin Plan. Og det er saamænd muligt, at vi i Løbet af Sommeren ser Snese eller Hundreder af forskellige Planer fremsat;

men de kan jo ikke gennemføres alle sammen. Jeg tror, at jo mere Offentligheden faar Adgang til gennem Pressen og paa Møder o. s. v. at gennemdrøfte Forslaget, des bedre vil man synes om det. Det hører, tror jeg, til de Forslag, der maaske straks fra visse Sider, der ikke kender Forholdene derude, bliver modtaget med en vis Studsen; men jo mere man lærer Forholdene at kende og fordyber sig i dem, desto større bliver Tiltrækningen og Sympatien, saa det vil kunne ende med ligefrem begejstret Tilslutning. Jeg saa, hvordan det gik Ministeriets Embedsmænd, flere af mine Kolleger i Ministeriet og Museumsmyndighederne: Jo mere de fordybede sig i det og lærte Forholdene derude at kende, des mere begejstredes de for det. Jeg tror, at der her er Tale om et stort Forslag for vort Lands Hovedstad og dermed i Virkeligheden ogsaa for hele Landet. Der er en nøje Sammenhæng, kulturelt, mellem Hovedstad og Land, og for vore Provinsboere ligesom for Udlændinge vil der komme til at foreligge her et samlet Hele. De kan tage til Nationalmuseet, der dog i en ikke fjern Fremtid vil frembyde sig, som det bør, med sine uvurderlige Skatte fra Oldtid og Middelalder og senere Tider, og saa vil en Gade-tavle og en Vejviser sige dem, at de paa 10 Minutter kan være i Folkemuseet og Frilandsafdelingen. De kan spadserer derud paa 20—25 Minutter, og saa kan de senere, efterhaanden som disse Planer udvikler sig, have dette enestaaende derude: disse Naturskønheder med Christianshavns Vold og alt det i Baggrunden, som jeg her har nævnt.

Hvad nu Bekostningen angaar, bliver Planen ikke meget dyrere end min højtærede Forgængers. Jeg har nævnt, at Museumsbygningen vil koste op imod en lille Million Kroner, og Frilandsafdelingen vil koste godt en halv Million Kroner. Saa vil der kunne indvindes noget ved Salg af det Areal, hvor nu Frilandsmuseet ligger. Hvis der ikke var en Forkøbsret til en Del af Terrænet for Bernhard Olsens Arvinger, vilde det efter et Skøn kunne indbringe noget over et Par Hundrede Tusinde Kroner. Men tager vi Hensyn til denne Forkøbsret, og bliver den benyttet — det er ikke sikkert, om den benyttes eller kan benyttes —, kan vi indvinde noget over 100 000 Kr. Til Gengæld bliver der ganske vist Flytning af den eneste militære Bygning af Betydning, som ligger paa Arsenaløen, og som vi maa flytte. Det er et lille Laboratorium for Marinen, der ligger nede i det sydøstlige Hjørne. Og den Bygning er ikke meget værdifuld, ikke meget tidssvarende. Det